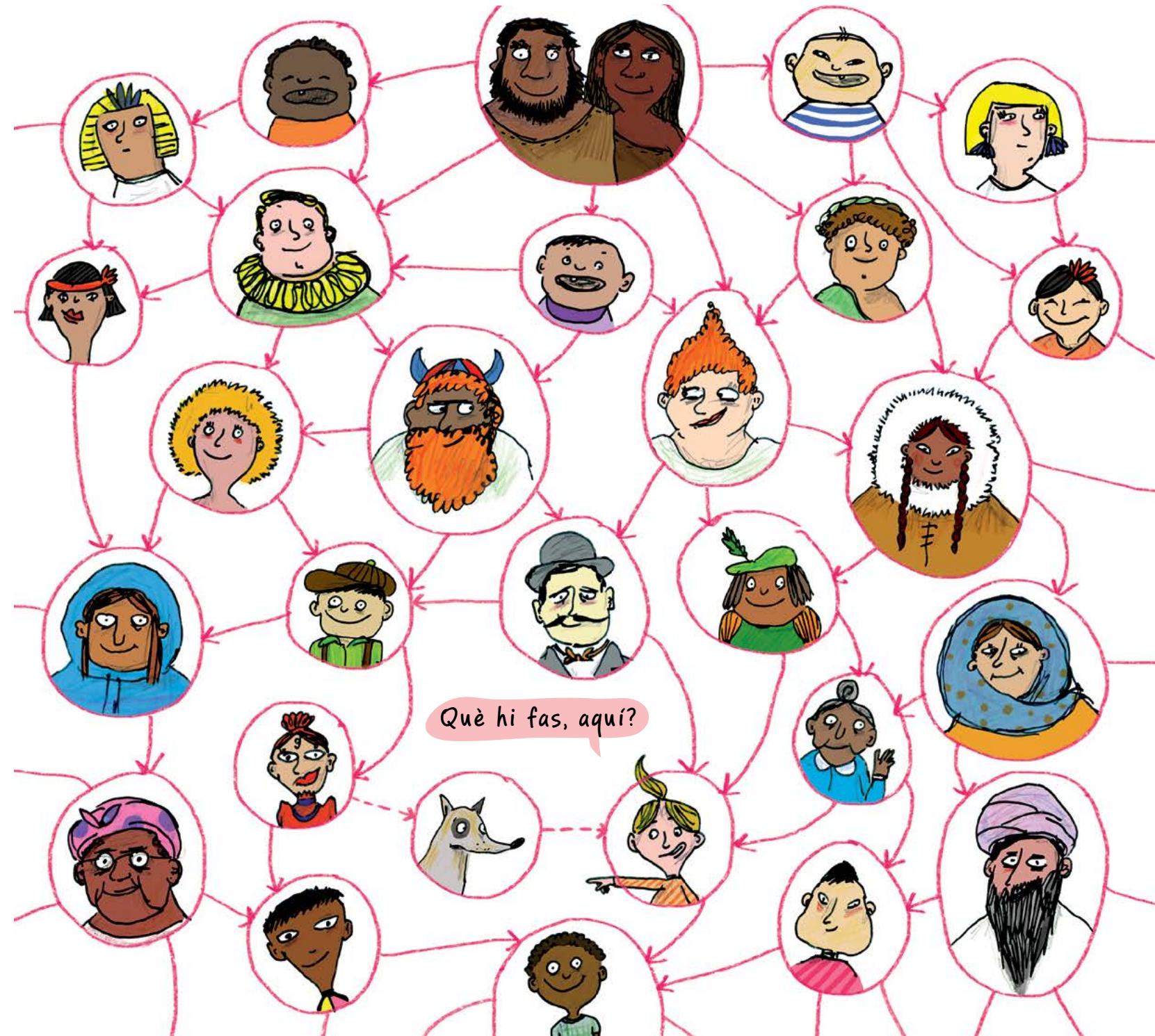

Tots els éssers humans provenen de la primera persona que va viure a l'Àfrica. Tothom té els mateixos avantpassats. Els nostres re-re-re-re-re-i-noranta-mil-vegades-re-rebesavis-i-rebesàvies van viure en aquell continent fa set milions d'anys. Per això tots els éssers humans s'assemblen.

LES PRIMERES PERSONES

Les coses importants que fem cada dia ja les feien les persones d'altres èpoques.

beure

menjar

compartir

enamorar-se

ballar i cantar

buscar escalfor

intercanviar-se coses (p. ex., un gelat per un cargol gegant)

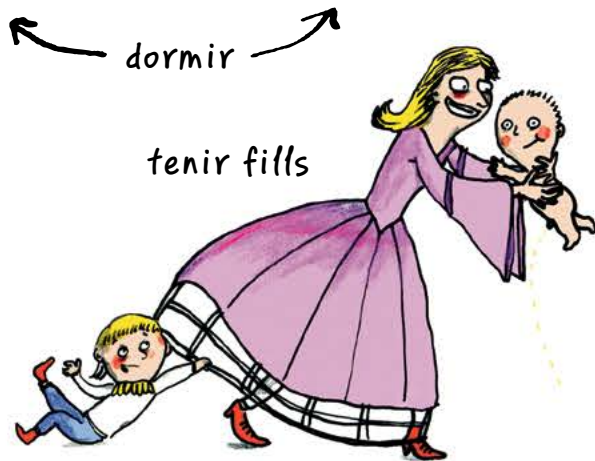
explicar històries

tenir curiositat

parlar

tenir fills

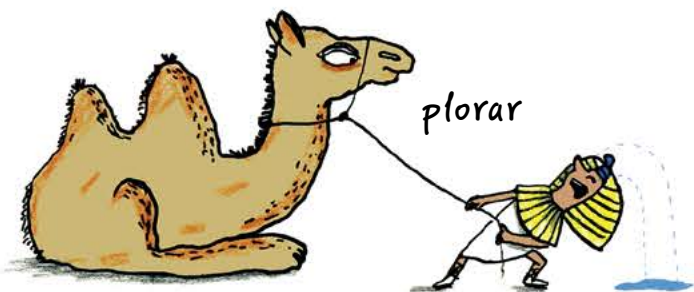
no poder parlar

barallar-se

empolainar-se (durant el rococó els rulls eren molts importants)

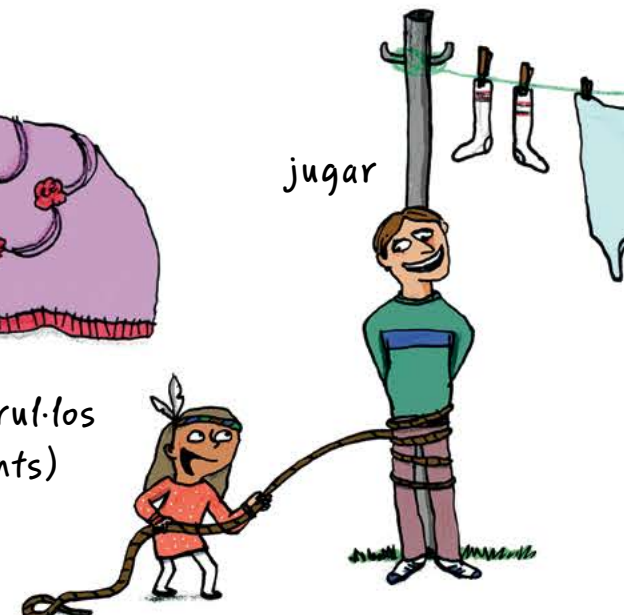
plorar

riure

pintar

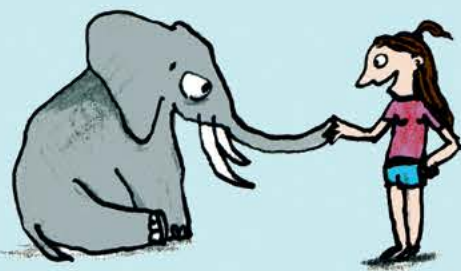
jugar

Les persones sempre han anat d'un lloc a un altre.

Hi ha gent a qui li agrada viatjar. Tenen ganes de conèixer gent i països nous.

Salut. Je suis Lena.

O volen anar a treballar en un altre lloc. Per viure aventures o guanyar més diners.

Hi ha persones que s'enamoren i ja no tornen al seu país.

Respira foooooondo!

N'hi ha que se'n van a un altre país, perquè saben fer coses que allà són necessàries.

I hi ha persones que han d'abandonar la seva terra, perquè el govern amenaça a tothom que no li convé.

O perquè és perillós o, fins i tot, està prohibit parlar la pròpia llengua.

O perquè no poden expressar opinions diferents de les del govern.

O perquè només poden practicar la seva religió d'amagat.

N'hi ha que marxen perquè són pobres i volen deixar de ser-ho. I perquè volen que els seus fills vagin a l'escola.

Venc mocadors

O a una escola millor.

La majoria de persones se'n van del seu país quan no hi ha prou menjar i passen gana. O perquè hi ha guerra. Fugen durant tant temps i tan lluny com calgui fins a trobar un lloc segur. De vegades han de marxar tan a corre-cuita que no poden endur-se res. Algunes d'aquestes persones arriben a Europa. Com la Samira, que és de Síria.

1 En plena nit arriben avions i llancen bombes sobre el poble. Casa nostra s'incendia i hem de fugir.

2 Dormim al ras. Passem molt de fred.

3 Ens porten en cotxe fins a la frontera i entrem a Turquia.

4 Dormim en un parc. El papa busca feina per poder comprar menjar. Els menuts tenim por dels controls que fa la policia.

5 Viatgem en un autobús un dia, una nit i un altre dia sencers.

6 Llavors ens hem d'esperar molts dies en una casa.

7 Una nit ens ve a buscar un cotxe. No em deixen mirar per la finestra. Ens fan baixar del cotxe i caminem tres hores per la vora d'un riu fins que trobem una barca.

8 A la banda grega ens amaguem al bosc, però uns soldats i un grup d'homes ens descobreixen. Alguns porten la cara tapada i van amb gossos. Ens fan tornar al costat turc amb la barca.

9 Plorem i ens estirem a descansar. Llavors el papa se'n va a buscar feina. Treballa tres setmanes. Després tornem a viatjar tot un dia i dormim en un magatzem.

10 Una nit pugem en una barca amb catorze persones més.

11 Tinc gana i por. El meu germà petit no pot fer gens de fressa. Aconseguim arribar a terra.

12 Uns soldats ens detenen a la carretera i se'ns emporten. Ens tanquen en un centre d'internament. Hi fa moltíssima calor i tothom té set i gana.

13 Per sort, en podem sortir al cap d'una setmana. Viatgem en una barca fins a una altra illa.

14 I allà el papa troba un camioner que ens amaga. Viatgem apinyats i a les fosques. El camió s'atura de tant en tant i després torna a arrencar.

15 Al cap d'un temps el camioner ens diu que hem de baixar. Hem arribat a Alemanya. Tinc les cames engarrotades.

Allà vivim en un centre per a refugiats i puc tornar a anar a l'escola.

De gener fins a novembre vam estar viatjant fins que vam trobar un lloc segur. Mesos després vam poder viatjar a Catalunya, on ens va acollir un cosí del meu pare.